

paalagte saadanne Barnefædre, som afgaa ved Døden, forinden deres udenfor Ægteskab fødte Børn have naaet 18 Aars Alderen. Hvor Faderen efterlader sig Enke, bestemmer Forslaget, at naar Enken hensidder i uskiftet Bo, „paahviler det hende at fortsætte med Udbetalingen af det Manden paahvilende Bidrag, saafremt og i det Omfang Overvrigheden efter Skøn over hendes Formuesforhold og under Hensyn til ovenstaaende Regler finder det passende.“ Udvalget finder imidlertid Anledning til at begrænse denne Regel til saadanne Tilfælde, hvor Udredelsen af det paagældende Bidrag kan finde Sted, uden at Enken og hendes uforsørgede Børn udsættes for at savne det nødvendige. (Ændringsforslag Nr. 9).

Paragraffens sidste Punktum bestemmer, at selv om der ikke finder offentligt Skifte Sted, paahviler det alligevel Skifteretten — i København Magistraten — at foranstalte det i Henhold til Paragraffens øvrige Regler fornødne til Fyldstgørelse af et Dødsbos Forpligtelse til Udredelse af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab. Udvalget skønner imidlertid, at en saadan Bestemmelse vilde blive overmaade lidet effektiv. Dette saa meget mere som Paragraffens Paalæg i saa Henseende — ogsaa hvor offentligt Skifte finder Sted — ret naturligt er begrænset til de Tilfælde, hvor det kommer til Skifterettens eller Eksekutorers Kundskab, at Underholdsbidrag paahvilede afdøde. At fastholde en Bestemmelse, som maa forudsættes kun undtagelsesvis at faa Betydning, forekommer imidlertid Udvalget uheldigt. Som Følge heraf foreslaas den paagældende Bestemmelse strøgen. (Ændringsforslag Nr. 10).

Til § 8.

Udvalget maa holde for, at ogsaa i de Tilfælde, hvor det offentlige udreder de Faderen paahvilende Bidrag, bør der tilsikres Barnet et Underhold, som er i fuld Overensstemmelse med den i § 1 i saa Henseende indeholdte Hovedregel. (Ændringsforslag Nr. 14).

Til § 11.

Til de i Paragraffens sidste Stykke indeholdte Regler for Barnets Udlevering til Forsørgelse af Faderen har Udvalget fundet Anledning til at føje den i Ændringsforslag Nr. 20 anførte Ret for Faderen til efter Moderens Død at fordre sig Barnet overleveret, naar han med Overvrighedens Samtykke kuldlyser det, og under Forudsætning af, at Barnet ikke inden Moderens Død er bortadoperet.

Til § 14.

Udvalget maa anse det for overmaade uheldigt, at der, som foreslaaet i denne Paragrafs 1ste Stykke, skal kunne anlægges Paternitetssag mod en Mand til et Tidspunkt, hvor Konceptionstiden ikke med rimelig Sikkerhed lader sig bestemme — ja, hvor der endog ikke foreligger absolut Sikkerhed for, at Svangerskab virkelig er til Stede.

Udvalget har derfor foreslaaet at vende tilbage til den Bestemmelse, som fandtes desangaaende i det af Regeringen i forrige Samling fremsatte Forslag. (Ændringsforslag Nr. 24).

Hvor der som Grundlag for Overvrighedens Fastsættelse af Faderens Bidragspligt aabnes Klagerinden Adgang til at aflægge Ed paa at have i et af Retten nøjagtigt bestemt Tidsrum haft Samleje med den som Fader sigtede, finder Udvalget det betimeligt at kræve edelig Forsikring om, at Klagerinden ikke indenfor det paagældende Tidsrum har haft Samleje med andre end den sigtede. (Ændringsforslag Nr. 25).

Til § 15.

Moderens Pligt til efter Værgens, Værgeraadets eller Fattigvæsenets Begæring under Vidnetvang at afgive Forklaring om, hvem der er eller kan være Fader til Barnet, finder Udvalget det rigtigt at lade være betinget af, at der søges Hjælp af det offentlige til dettes Underhold. (Ændringsforslag Nr. 26).